

Raport Instytutu Sobieskiego

Nr 11/2005

2005 02 22

„Karalność za "polskie obozy koncentracyjne"”

Justyn Piskorski,

współpraca Paweł Szałamacha

TWORZYMY IDEE DLA POLSKI

Instytut Sobieskiego
ul. Nowy Świat 27, 00-029 Warszawa
tel./fax: (022) 826 67 47
tel.: (022) 211 12 75
fax: (022) 211 12 76

e-mail: sobieski@sobieski.org.pl
<http://www.sobieski.org.pl>

Volkswagen Bank Polska S.A.
45 2130 0004 2001 0340 1999 0001

Justyn Piskorski
justyn.piskorski@sobieski.org.pl

Projekt Zmiany ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej

Ustawa z dnia [] 2005
**o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci
Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni
Przeciwko Narodowi Polskiemu**

Art. 1

W ustawie o Instytucie Pamięci Narodowej-
Komisji Ścigania Zbrodni Przewodni
Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 1998 r. Nr
155, poz. 1016, z 1999 r. Nr 38, poz. 360,
z 2000 r. Nr 48, poz. 553, z 2002 r. Nr 74,
poz. 676, Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr
139, poz. 1326) wprowadza się następujące
zmiany:

1) w art. 55:

- a) dotychczasową treść oznacza się
jako ust. 1, oraz po wyrazach „art. 1
pkt. 1,” dodaje się wyrazy „lub
przypisuje je osobom które ich nie
popęlniły,”

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„Przepis ustępu 1 stosuje się do
obywatela polskiego oraz cudzoziemca

niezależnie od przepisów obowiązujących
w miejscu popełnienia czynu zabronionego”.

Art. 2

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni
od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Obecne brzmienie art. 55 ustawy o IPN

Kto publicznie i wbrew faktom, zaprzecza
zbrodniom o których mowa w art.1 pkt. 1,
podlega grzywnie lub karze pozbawienia
wolności do lat 3. Wyrok podawany jest do
publicznej wiadomości.

Brzmienie art. 55 po proponowanej zmianie

1. Kto publicznie i wbrew faktom, zaprzecza
zbrodniom o których mowa w art.1 pkt. 1, lub
przypisuje je osobom które ich nie popęlniły,
podlega grzywnie lub karze pozbawienia
wolności do lat 3. Wyrok podawany jest do
publicznej wiadomości.

2. Przepis ustępu 1 stosuje się do obywatela polskiego oraz cudzoziemca niezależnie od przepisów obowiązujących w miejscu popełnienia czynu zabronionego.

Art. 1 pkt. 1 ustawy o IPN zawiera wyczerpującą definicję zbrodni nazistowskich i komunistycznych.

Od szeregu lat spotykamy się z twierdzeniami o tym, że jakoby Polska i Polacy zakładali i prowadzili obozy koncentracyjne w czasie II Wojny Światowej. Pojawiają się sformułowania „polskie obozy koncentracyjne”, „polskie obozy śmierci” itd. Państwo polskie było dotychczas bezbronne wobec takich oszczerstw, a są to niewątpliwie czyny o znacznym stopniu szkodliwości społecznej.

Proponowana poprawka ma wypełnić lukę w prawie polskim, polegającą na tym, że dotychczas karalne było jedynie zaprzeczanie zbrodniom nazistowskim i komunistycznym (czyli zaprzeczanie faktom), nie zaś aktywne propagowanie fałszu. Rzeczpospolita Polska

jest krajem który w wyniku wojny stracił 6 mln. obywateli, zamordowanych w obozach, zabitych podczas działań wojennych, rozstrzelanych w egzekucjach, zagłodzonych. Okupant niemiecki zgładził niemal wszystkich Żydów polskich. Ze względu na ogrom tych zbrodni, należy ograniczyć zakres wolności słowa na drodze działań ustawodawczych.

Poprawka umożliwi ściganie tych czynów nie tylko w przypadku dystrybucji wydawnictw lub wygłaszania wypowiedzi zawierających sformułowania o „polskich obozach śmierci” na terytorium RP, ale także w razie popełnienia ich za granicą. W tym drugim przypadku polskie organy prokuratury powinny podejmować energiczne działania i zgodnie z porozumieniami międzynarodowymi dochodzić pomocy prawnej kraju w którym przebywa sprawca, lub nawet występować o jego ekstradycję.

RP przegrała wojnę w 1939 r. Przegrała także pokój narzucony przez Stalina. Obecnie musi wygrać walkę o swoje dobre imię.